

מאמר ואברהם היה יהיה

- (א) ואברהם היה יהיה: יהיה בגי' שלשים. יומא חד נפק ר' שמעון, וקזא עלמא דחשיף ואפיל, ואסתתם נהוריה. א"ל רבי אלעזר, תא ונחזי מה בעא קב"ה. אזלו, ואשכחו חד מלאכא, דדמי לטורא רבכא, ואפיק תלתין שלהובין דנורא מפומיה.
- (ב) א"ל רבי שמעון, מה את בעי למיעבד, א"ל בעינא למחרביה לעלמא, בגין דלא שכיחי תלתין זכאין בדרא. דהכי גזר קב"ה על אברהם, ואברהם היה יהיה, יהיה בגי' תלתין הוו. א"ל רבי שמעון, במטו מינך זיל קמי קב"ה ואימא ליה, בר יוחאי שכיח בעלמא.
- (ג) אזל ההוא מלאכא קמי קב"ה, א"ל, מארי עלמא גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי, אמר ליה קב"ה, זיל אחרביה לעלמא, ולא תשגח ביה בכר יוחאי.
- (ד) פד אתא, חזייה רבי שמעון למלאכא, א"ל אי לא תיזל, גזרנא עלך

מסורת הזהר

(א) (בראשית יח) וירא סא צ"ב.

הסולם

ואברהם היה יהיה

- היה יהיה. יהיה, בגימטריא שלשים. א"ל ר' שמעון. בבקשה ממך, לך לפני הקב"ה ואמור לו, בן יוחאי נמצא בעולם. דהיינו ר' שמעון, שזכותו גדולה כמו שלשים צדיקים.
- (ג) אזל ההוא מלאכא וכו': הלך המלאך ההוא, לפני הקב"ה, ואמר לו, רבון העולם גלוי לפניך מה שאמר לי בן יוחאי. א"ל הקב"ה לך החרב העולם, ואל תבט על בן יוחאי.
- (ד) כד אתא חזייה וכו': כשבא, ראה ר"ש

מאמר

מאמר ואברהם היה יהיה

- (א) ואברהם היה יהיה וכו': יהיה בגימטריא שלשים. יום אחד יצא ר' שמעון, וראה העולם שהוא חושך ואפל ונסתם אורו. א"ל ר' אלעזר, בוא ונראה מה רוצה הקב"ה. הלכו ומצאו מלאך אחד, שהיה דומה להר גדול, והוציא שלשים להבות אש מפיו.
- (ב) א"ל ר"ש מה וכו': א"ל ר' שמעון מה אתה רוצה לעשות. א"ל אני רוצה להחריב העולם, משום שלא נמצאים שלשים צדיקים בדור. כי כך גזר הקב"ה על אברהם. ואברהם (דפו"י דף כ"ו טור ג')

ב זָהַר וְתִהְיֶה בְּאֶמֶר דְּעֵנָא וְעֵנָא לְ. וְכֵד תִּיעוּל קָמִי קַב"ה אִימָא לִיה, « וְאִי לִית *) תְּלַתִּין זַכָּאִין בְּעֵלְמָא, לִיהוּוֹן עֲשָׂרִים. דְּהִכִּי כְּתִיב לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעֵבֹר הָעֲשָׂרִים. וְאִי לִית עֲשָׂרִים, לְהוּוֹ עֲשָׂרָה, וְאַח"כּ כְּתִיב, לֹא אֶשְׁחִית בְּעֵבֹר הָעֲשָׂרָה. ^א אִי לִית עֲשָׂרָה לְהוּוֹן תְּרִין, דְּאִינוּן אֲנָא וּבְרִי. דְּהִכִּי כְּתִיב, ^ב עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יִקוּם דְּבָר, וְאִין דְּבָר אֱלָא עוֹלָם, דְּכְתִיב ^ג בְּדָבָר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וְכו'. וְאִי לִית תְּרִין, הָא אִית חַד, וְאַנָּא הוּא. דְּכְתִיב ^ד וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. בְּיָה שְׁעֵתָא נִפְק קָלָא מִן שְׁמַיָּא וְאָמַר, זַכָּאָה תּוּלְקָךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּקַב"ה גְּזַר לְמַעְלָה, וְאַתָּה מַבְטַל לְתַתָּא, בְּוֹדָאִי עֲלִיךְ כְּתִיב ^ה רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה.

מסורת הזהר
(1) (דברים יט) תודיע נח צ"ק. (2) (תהלים לג) ב"א רש צ"א צ"ב. (3) (משלי י) ב"א רפו צ"ג. (4) (תהלים קמה) וישב עה צ"א.

חלופי גרסאות
א נ"א אי (דפוסים הראשונים). ב נ"א ואי (דפוסים הראשונים).

מאמר
ר"ש את המלאך, א"ל אם לא תלך להקב"ה בשליחותי, אגזור עליך שלא תכנס לשמים, ותהיה במקום עזא ועזאל. שהפיל אותם ה' משמים לארץ. וכשתבא לפני הקב"ה תאמר לו, ואם אין שלשים צדיקים בעולם, יהיו עשרים, כי כך כתוב, לא אעשה בעבור העשרים. ואם אין עשרים, יהיו עשרה, כי אח"כ כתוב, לא אשחית בעבור העשרה. ואם (דפו"י דף כ"ז טור ב' *) טור ג')

הסולם
אין עשרה, יהיו שנים, שהם אני ובני, כי כך כתוב, על פי שנים עדים יקום דבר. ואין דבר אלא העולם, שכתוב, בדבר ה' שמים נעשו. ואם אין שנים, הרי יש אחד, ואני הוא. שכתוב, וצדיק יסוד עולם. בה בשעה יצא קול משמים, ואמר, אשרי חלקך רבי שמעון. שהקב"ה גזור למעלה ואתה מבטל למטה. עליך כתוב, רצון יראיו יעשה.

ואברהם היה יהיה

